

ОРГАН МІРСКАГА РАЙКОМА
КП(б) БЕЛАРУСІ

№ 18 Чачэвер, 15 чэрвеня 1944 г.

Дзень 14 чэрвеня---

З'ЯЎЛЯЕЦЦА ДНЁМ ДЭМАНСТРАЦЫІ САЛІДАРНАСЦІ ЗЛУЧАНЫХ НАЦЫЯЎ У ІХ СУПольнай БАРАЦЬБЕ СУПРОЦЬ АГРЭСІІ.

Совнарком СССР прапанаваў усім савецкім дзяржаўным установам узняць пад сваімі будынкамі дзяржаўны сцяг СССР у часы Вялікабрытаніі, ЗША і іншых злучаных нацыяў, якія таксама ў адпаведны спосаб адзначаюць гэты знамянальны дзень.

ТОВ. СТАЛИН О ВТОРЖЕНИИ СОЮЗНЫХ ВОЙСК В СЕВЕРНУЮ ФРАНЦИЮ

На вопросе корреспондента „Правды“, КАК ОЦЕНИВАЕТ ТОВ. СТАЛИН ВЫСАДКУ ДЕСАНТА СОЮЗНИКОВ В СЕВЕРНОЙ ФРАНЦИИ, тов. СТАЛИН ответил следующее:

„Подводя итоги семидневных боёв освободительных войск союзников по вторжению в Северную Францию, можно без колебаний сказать, что широкое форсирование Ла-Манша и массовая высадка десантных войск союзников на севере Франции, — удалась полностью. Это — несомненно блестящий успех наших союзников.

Нельзя не признать, что история войны не знает другого подобного предприятия по широте замысла, грандиозности масштабов и мастерству выполнения.

Как известно „непобедимый“ Наполеон в свое время позорно провалился со своим планом форсировать Ла-Манш и захватить британские острова. Истерик Гитлер, который два года хвастал, что он проведет форсирование Ла-Манша и рискнул даже попытку осуществить свою угрозу. Только британским и американским войскам удалось с честью осуществить грандиозный план форсирования Ла-Манша и массовой высадки десантных войск.

История отметит это дело, как достижение высшего порядка.“

ВОЙСКИ ЛЕНИНГРАДСКАГО ФРОНТА ПЕРАЙШЛІ Ё НАСТУПЛЕННЕ

(З апэратыўных звадак Совінформбюро ад 11 па 14 чэрвеня)

Войскі Ленінградскага фронту, 10 чэрвеня перайшлі ў наступленне на Карэльскім перашыйку на поўнач горада Ленінграда і, пры падтрыманні моцных удараў артылерыі і авіяцыі, перамагаючы шырока разбудаваную абарону ворага, за два дні баёў прасунуліся да 24 км. углыб і расшырылі працы да 40 км. на фронту.

У ходзе наступальных баёў нашы войскі авалодалі горадам і буйнай чыгуначнай станцыяй ТЭРЫОКІ — важным апорным пунктам ворага, а таксама збаямі занялі больш 80 населеных пунктаў, у тым ліку буйныя населеныя пункты: Тухтала, Корвала, Александрэўка, Роякі,

Хапала, Касцякі, Алакуль і чыгуначныя станцыі Райокі, Ойіла, Келамякі, Кулакола.

На працягу 13 і 14 чэрвеня нашы войскі, перамагаючы супраціўленне і інжынерныя загароджанні праціўніка працягвалі наступальныя баі і авалодалі важнымі вузламі абароны ворага Кувенапла і Раевола, а таксама занялі больш 37 другіх населеных пунктаў, сярод іх Тэрманова, Хартон, Молтала, Кіртола, Ізэла, Седкаяная, Некрола, Роннукюла, Вермайнен і Сівранмякі і іншыя.

За чатыры дні нашымі войскамі на ўсіх франтах збіта 60 самалётаў праціўніка.

Баі ў Паўночнай Францыі

Пасля 2 дзённых жорсткіх баёў амерыканскія войскі занялі горад КАРАНТАН.

Гэта значна паляпшае сувязь паміж двума галоўнымі плацдармамі саюзнікаў. На адрэзку Тылі вораг працягвае моцнае супраціўленне.

Чыгуначныя аб'екты і скапленні варожых войск і транспарта на працягу другой паловы дня і вечара 12-га чэрвеня зноў падвергліся ударам буйных сіл авіяцыі саюзнікаў. Сярэднія бамбардыроўшчыкі і штурмавікі зрабілі налёты на розныя пункты чыгуначнай сеткі за варожымі лініямі фронту.

У ліку другіх аб'ектаў атакам падвергліся скапленні войск і артылерыйскія пазіцыі. Жорсткай бамбардыроўцы падвергліся скапленні танкаў у лесе Гімбоэк, на паўднёвы-запад ад Кана.

Ноччу на 13 чэрвеня буйнае злучэнне цяжкіх бамбардыроўшчыкаў саюзнікаў зрабілі налёты на чыгуначныя аб'екты ў Ам'ене, Аррасе, Камбрэ і Пуац'е. 23 бамбардыроўшчыкі не вернуліся на сваю базу. На працягу ночы сярэднія бамбардыроўшчыкі і штурмавікі бамбардыравалі пераправы на Сене ў горадзе Кодэбак, чыгуначны вузел у Мезідонэ і другія аб'екты на шасейных дарогах і чыгунках у гэтым жа раёне. 4 самалёты не вярнуліся на базу. Начныя знішчальнікі збілі 9 варожых самалётаў над плацдармам і зонай баёў.

13 чэрвеня перадавыя патрулі саюзнікаў, перамагаючы супраціўленне ворага, дайшлі да КОШОН.

Удары нашай авіяцыі па варожых аэрадромах

Начамі на 13, 14 і 15 чэрвеня наша авіяцыя далёкага дзеяння бамбардыравала нямецкія аэрадромы ў раёнах Брэста, Беластока, Баранавічаў, Пінска, Лунінца, Мінска, Бабруйска і Оршы.

На аэрадромах у той час знаходзілася шмат нямецкіх самалётаў. У выніку бамбардыроўкі ўзніклі шматлікія пажары. Гарэлі самалёты, склады гаручага і боепрыпасаў. Пажары суправаджаліся моцнымі ўзрывамі. У выніку налётаў нашай авіяцыі знішчаны вялікі лік варожых самалётаў.

11 нашых самалётаў не вярнуліся на свае базы.

На Карэльскім перашыўку

За 6 дзён наступальных баёў войскі Ленінградскага фронту прарвалі 2 моцна умацаваныя доўгачасовыя абаронныя палосы фінцаў і прасунуліся наперад да 40 км, расшырыўшы прарыв да 75 км па фронту. Знішчана і захопленая больш 500 доўгачасовых умацаванняў, здабыта 3 магутныя палосы проціўтанкавых і проціўпяхотных загароджанняў і глыбока эшалоніраваныя мінныя палі.

Ад 10-га да 14-га чэрвеня войскамі Ленінградскага фронту захоплены наступныя трафей: гарматаў рознага калібра — 235, мінамётаў — 180, кулямётаў — 400. Апроч таго знішчана: гарматаў — 200 і кулямётаў больш 450. Вораг аднёс вялікія страты ў жывой сіле.

У Італіі

За апошнія 3 дні войскі саюзнікаў зламалі ўзросшае супраціўленне ворага і на Адрыятычным участку — пераправіліся чэрэз раку Саліна і ўвайшлі ў Акваіла, а на цэнтральным участку — пасля заняцця Нарні падышлі да Тэрні і занялі важны вузел дарог Орвіятто.

(Ад Савінформбюро)

Напярэдадні

Набліжаецца час вызвалення! Набалеўшае сэрца народа, сэрцы на-родных месціўцаў, запартавачыя ў змаганні, дзень і ноч б'юцца радаснай, хваляючай сведамасцю таго, што ўжо не доўга чакаць пераможнага канца.

Словы правадыра аб тым, што ранейшага фашысцкага зверга трэба „праследаваць па пятах і дабіць яго ў яго ўласнай бярасце,“ жывуць у народнай душы непакіснаю верай у тое, што хутка ўжо зробіцца ўсё неабходнае для поўнага знішчэння падлых фашысцкіх захопнікаў!

Вялікі план вызвалення свету ад фашысцкай заразы пачынае ажыццяўляцца. Радзё-хвалі Масквы, Вашынгтона і Лондана нясуць свету весткі аб патрасаючых довадах магутнасці нашых саюзнікаў, якія нясуць ужо сваю долю адпомсты ворагу чалавецтва — гітлерызму — у Італіі і на пабярэжжы Паўночнай Францыі. З затаенным хваляваннем, гатовым кожную хвіліну ўспыхнуць і разгарэцца вялікай народнай радасцю, мы чакаем дзень і ноч канчатковых удараў нашай слаўнай Чырвонай Арміі!

Набліжаецца час вызвалення!

Мы не толькі чакаем яго, — мы памагаем яго прыходу, кожны па меры сваіх магчымасцяў.

Мінёр Пецька С. — любоў і гордасць усіх таварышаў, ведаючых яго — вярнуўся сёння з баявога задання, як заўсёды — з удачай. Мы доўга чакалі яго, сакавітых жартаў, яго вечнай пагодлівай усмешкі і скромнасці, за якую ўсе мы любім яго. Мы рады, што ён шчасліва вярнуўся з баявога задання і адпачыне з намі заслужаным адпачынкам.

„Машыны ідуць — спешна расказвае Пецька — гасцінцам усю ноч ішлі варожыя машыны...“ — „Што, няўжо адступаюць фашысты?“ — пытаемся. Пецька не можа сказаць, — ён не ведае дакладна. Ён даведаўся толькі аб тым, што аўтамашыны фрыцаў нешта асабліва разгуліся апошнімі начамі, пайшлі з усходу на захад.

Ды што-ж гэта — Пецька збіраецца зноў?.. „Што ты, куды? — адпачыў-бы хаця!“ А ён адказвае коротка, заклапочана: „Трэба, хлопцы, пайду!“ І пайшоў.

Сапраўдны патрыёт нашай Валікай Радзімы — Пецька сромны і просты. Адкуль яму ведаць без пары, што за рух паднялі фрыцы, ці гэта ўжо час настаў, ці так нешта іншае. Ён ведае толькі адно: сёння гасцінцам пайшло асабліва шмат машынаў з фашысцкімі мязотнікамі і мінёрам трэба старацца, каб іх як найменш жыўцом влехала ад гэтаў на захад, каб найменш крывасмокаў уцякло ад заслужанай кары.

І таму мы сёння гэтак шчыра паціснулі руку любімага таварыша, ад сэрца пажадаўшы яму, каб гэта быў

яго найбольш удалы падрыў, каб на гук яго мінаў адказалі гукам бамбаў нашы сокалы-лётчыкі, знішчалі бы агонь нашай артылерыі, магутны грэхат нашых танкаў, — нясуць крывавым фашысцкім захопнікам смерць, а нам — вызваленне!

Я. Б—ль

Гадкадзень.